

נפקא מינא

עלון מס' 1 | חנוכה תשפ"א | 6.12.2020

חמד
בית הדין המשפחה

משרד החינוך
מנהל החינוך הדתי

שולחן ערוך

נפקא מינא הינו מושג תלמודי שמשמעותו בשיח הגמרא הוא "מה יוצא לנו מהדיון", וביתר דיוק - מה ההשלכה המעשית בין שתי דעות שחולקות ביניהן. עלון זה מנסה לגעת בסוגיות חינוכיות בוערות ואקטואליות, במטרה לעודד חשיבה ובעקבותיה פעולה בשדה העשייה החינוכית.

”חנוכה | לשון הינוך. לחנוך משהו כוונתו לעצב אותו בדרכו בפעם הראשונה. במלאכת החינוך אנו יוצקים תוכן, מהות ונשמה, הינוך ולא אילוף. **”המשך קריאה בעמוד 3**

”ממד שביעות הרצון הינו 'יהודי' במהותו, כלומר נובע מתוך עמדה פנימית בלתי תלויה של האדם מול עצמו ונסיבות חייו. **”המשך קריאה בעמוד 6**

דבר העורכת נפקא מינא

הייתי ילדה בת 8 כשעמדתי ליד החנוכייה שאבא הדליק. ילדה עם שתי צמות ארוכות, סרפן כחול וזוג עיניים נוצצות. התבוננתי בנרות הזוהרים, ואבא הסביר לי שאפשר לבקש בקשות. ריח שמן הזית עלה באפי, וחשבתי שהעולם יכול להיות מושלם יותר לו רק תהיה לי אחות קטנה... ומה היה הנפקא מינא של כל הסיפור? לא נולדה לי אחות וגם לא הייתי יכולה להוכיח שיש לי אחת כזאת. אבל למדתי שניתן להשיג **”שלומות** גם בדרכים אחרות.

בין "יפת אלוקים ליפת" לבין "ישכון באהלי שם" (בראשית ט', כ"ז) נולד עלון "נפקא מינא", עלון המבקש לתת ביטוי לאחריותו של יפת בהקניית התרבות הכללית. לכל יהודי באשר הוא ישנו צד אוניברסלי וצד פרטיקולרי (הרש"ר הירש). על פי גישתו של הרב קוק: "הצד האוניברסלי שביצירה היהודית בארץ ישראל אמור להתבטל". בכך, אומר הרב, יבוא אושר גדול לישראל ולעולם. אולם על אף זכויותיו המרובות של יפת, אנו אמורים לעבד ולזכך את התרבות היוונית באופן שתישא מעתה צורה יהודית (אורות, אורות ארץ ישראל, פרק ג'). ניתן לראות בדברי הרב קוק את הזיקה לגלוקאליות המאפשרת לנו להתאים את עצמנו למציאות המשתנה.

ברוח דברים אלו התכנסנו חברי המערכת כדי להביא בפניכם "דברים אֲחֵדִים" (בראשית י"א, א'). זהו עלון ראשון שמתיימר לחדש לקורא חידושי מו"פ גלובליים המתכתבים עם משנת החמ"ד. עלון ראשון בסדרת גיליונות המתוכננים לצאת לאור, העוסק במושג "**”שלומות**" מזווית יהודית. אנו מזמינים אתכם להכיר איתנו את מושג ה"**”שלומות**" דרך מדורי העלון העוסקים ב"קהילת ה-Being" שבקרבה שוכנים "איש ההוד וההדר" לצד "איש האמונה הבודד", לתהות על ממד "שביעות הרצון", להתבונן סביבנו עם "החברה להגנת הטבע" ולהשוב גלובלי על "**”שלומות** בתפוצות".

קריאה מהנה!!!
אילה צדוק

הנכם מוזמנים ללחוץ על הטקסט המצוי בשולי הדף ולעבור לכתבה שמעניינת אתכם.

” שלומות (well-being)

הינו מונח האוצר בתוכו מכלול שלם של היבטים, החל ממיינדפולנס וכלה בהתייחסות ל- 11 רכיבים שאותרו בפרויקט הינוך 2030 של ה-OECD. **”המשך קריאה בעמוד 5**

” שלומות קשור בחוט אלו ש'לו מ'ך. ומהגים הקהובים ותקופות השנה הנפלאות עם אוצר הריחות, הפרחים **”המשך קריאה בעמוד 11**

” מערכות החינוך בעולם

עסוקות כבר לא מעט שנים בשאלת היפוש הזהות, והדרך רלוונטיות ללומדים במאה ה-21. דומה שהקורונה טרפה את הקלפים, יצרה הזדמנויות חדשות, האיצה תהליכי שינוי **”המשך קריאה בעמוד 4**

”הממד ה-11 של שלומות (Well-Being)

– כמות ואיכות יחסי הגומלין של הפרט עם האנשים הסובבים אותו. **”המשך קריאה בעמוד 7**

”לא מניח לי המלבלב הלה להכחין בין אני לביין השראקיב הוא מלכתב. אהתפה ותחלפו עינות ויתממש הקאוס”
המשך קריאה בעמוד 10

” חזון ההברה להגנת הטבע הוא שאיפה ליצור קהל משמעותי של אוהבי הארץ, קהל בעל יכולת פליאה, זיקה רגשית ולימוד בין תחומי של ידיעת הארץ.... **”שלומות (Well Being)** לכל אדם. **”המשך קריאה בעמוד 9**

” לפני כמה שנים כשהבן הצעיר שלי היה בן 16 הוא פנה אליי ואמר:

”אבא, לכם הייתה משימה! אתם בניתם את יש"ע. הקמתם ישובים, ישיבות, מכינות, אולפנות, מדרשות.”

המשך קריאה בעמוד 12

דבר החמ"ד

מיכל דה האן | סגנית מינהל החינוך הדתי

חנוכה | לשון חינוך. לחנוך משהו כוונתו לעצב אותו בדרכו בפעם הראשונה. במלאכת החינוך אנו יוצקים תוכן, מהות ונשמה, חינוך ולא אילוף.

מגיע חג החנוכה ומזכיר לנו שהחינוך הוא הדרכה, קשר, חיבוק, טיפוח זהות, מיצוי סגולות היחיד, שיתופיות, הרחבה. כל אלה נועדו על מנת לאפשר לחניך, לתלמיד, לעמוד בפני עצמו ולגלות את אופיו המיוחד, את זהותו, את משנת חייו.

חינוך אמיתי כולל בתוכו את היכולת להתערבב ולא להיבלע, להיות משמעותי בעצם הקרבה וההדרכה, תוך איפשור מקום עצמי כדי שגם כשהקרבה הפיזית תעלם, יישאר קשר עמוק וחי.

טיפוח זהות הוא יצירת חיבורים. בכללי, כל למידה היא לינקים, קישורים בין תחום דעת אחד למשנהו. בזהות החינוכית אנו מבקשים לייצר חיבורים, מקפים, גשרים בין ערכים, תרבויות ושפות.

חנוכה, חג בו אנו מודים על נס דתי בדמות כד המספיק לשמונה ימים, ומאידך על מציאות צבאית של לחימת מעטים מול רבים. חנוכה, חג בו הכול חשוך בחוץ, ובפנים אור, נרות ומשפחתיות. חנוכה, חג בו האור מנצח לא דווקא במלחמה, אלא בדיבור, השפעה, חיבור, הזדהות עם הזהות. זהו דווקא חג החיבורים! חג בו אנו מעמיקים את זהותנו הציונית דתית, מדגישים את ערכי חיינו.

זוהי מטרת החמ"ד – תכנית הוראה ולמידה המשלבת לב לדעת ופמ"ע בדרכים רלוונטיות, מעצימות תלמיד ומורה, מכוונות לשלומות קהילת בית החינוך.

בע"ה נראה את האור, נחיה אותו ונהיה פנסאים לאורו.

מבקשת להודות לצוות מוביל העלון – אילה צדוק, עינת ולך, אלי אטיה, ניר גולן – פנסאים מאירים ומוארים.

מיכל

"חזרה לדף הראשי"

חדשנות פדגוגית ברשת אמי"ת | ד"ר הילית פינקלשטיין

מערכות החינוך בעולם עסוקות כבר לא מעט שנים בשאלת חיפוש הזהות, והדרך להיות רלוונטיות ללומדים במאה ה-21. דומה שהקורונה טרפה את הקלפים, יצרה הזדמנויות חדשות, האיצה תהליכי שינוי ואילצה את אנשי החינוך לשבור פרדיגמות.

ברשת אמי"ת הקרקע הייתה בשלה לגלי השינויים שהביאה עימה הקורונה. גבולות הכיתה נפרצו מזמן והמורים קיבלו הכשרה לתהליכי הוראה ולמידה המתרחשים ללא תלות במרחב הפיזי; תהליכים המשלבים בין למידה ממורה, למידה עצמאית ולמידה שיתופית, תוך העברת האחריות ללומדים, יצירת חיבור אישי ומשמעותי לתוכן ורכישת ידע, מיומנויות וערכים.

הקהילות החינוכיות הלומדות (קח"ל) ברשת אמי"ת חוללו שינוי מערכתי כולל המתבסס על ערכי הרשת כפי שהם באים לידי ביטוי במצפן אמי"ת – תורת חיים, כלל ישראל, מיצוי ומצוינות. הכוונה היא לשינוי שיבוא לידי ביטוי בקרב כלל התלמידים וכלל המורים כל הזמן, ויאפשר ללומדים חוויה של צמיחה, התפתחות ולמידה.

לאחר למידה וחשיבה משותפת עם הצוותים בבתי הספר, זוהו שמונה תחומי מומחיות שיש לקדם לקראת השינוי: פיתוח פדגוגי, טכנולוגיה פדגוגית, ניתוח מערכות פדגוגיות (הערכה), תהליך צמיחה אישי מקצועי / לימודי (תצא"מ), תורת חיים, חברה וחיבורים, יזמות ואקוסיסטם, מיתוג ושיווק. בכל אחד מהתחומים יוכשר מוביל מתוך הקח"ל אשר ילווה על ידי המומחים במטה, יהיה שותף לקהילות מקצועיות רשתיות ויהיה אמון על קידום התחום בקח"ל. [איך זה נראה בשטח? לחצו כאן](#)

"חזרה לדף הראשי"

שלומות (well-being) הינו מונח האוצר בתוכו מכלול שלם של היבטים, החל ממינדפולנס וכלה בהתייחסות ל- 11 רכיבים שאותרו בפרויקט חינוך 2030 של ה-OECD.

המציאות החדשה אותה אנו חווים במלוא העוצמה מחייבת אותנו לקדם את תפיסת **השלומות** היום יותר מאי פעם. ניתן לראות כי עוגנים משמעותיים בהתמודדות עם השינויים התכופים, עם חוסר הוודאות אודות מה ילד יום והשהייה לצד הלא נודע נמצאים **בשלומות**.

ההגדרה הרווחת ל**שלומות** מתייחסת לרווחה גופנית, נפשית וחברתית. אם נעמיק ברכיבים אלה נמצא כי לא גילינו ולא חידשנו דבר, כי הרי כולנו שואפים לרווחה זו. החידוש אותו מביאה המציאות החדשה בא לידי ביטוי בין היתר בהרחבת מעגל ההתבוננות וההבנה כי הרווחה היא מנעד רחב יותר של היבטים המכונה גם "צמיחה כוללת" (על-פי פרויקט חינוך 2030, OECD).

היבטי **השלומות** או "הצמיחה הכוללת" הם: תעסוקה, הכנסה, דיור, איזון עבודה-פנאי, ביטחון, שביעות רצון מהחיים, בריאות, מעורבות אזרחית, קהילה וחינוך. סינרגיה בין היבטים אלה מביאה ל**שלומות** וכאן מגיע תפקיד החינוך כתפקיד מפתח בהתפתחות **השלומות**. חינוך איכותי ושוויוני התומך בלמידה במרחבי החיים ולאורכם תוך פיתוח מיומנויות, כשירויות, גישות, ערכים וידע רלוונטיים יתרמו באופן משמעותי לשגשוג במציאות החדשה בה אנו חיים.

"חזרה לדף הראשי"

אלי אטיה | לב לדעת

שלומות Well Being | להיות בטוב

קמ"ה, ט"ז). עולה השאלה, הרי היה ראוי לכתוב 'ומשביע לכל חי מזון'! אלא שהדבר הבסיסי שה' נותן לאדם הוא הרצון, והרצון הבסיסי ביותר הוא הרצון לחיות. אם ה' מחייה אותך סימן שאתה רצוי, ובהתאם לכך כדאי שתראה בחייך את הרצוי, את מה שאימננטי מיוחד בו, את מה שבייחודי לך ולא תלוי בנסיבות חיצוניות לך. נקודת השקפה זו מהווה את הממד הבסיסי בשלומות שהכל סובב סביבו – שביעות רצון מהחיים.

בבואנו ללמד ולחנך את נערי ונערות ישראל, נשאל את עצמנו: האם אנו מאפשרים להם להעריך את עצמם בטוב? האם אנו מספקים להם הזדמנויות להתנסויות של הצלחה? האם אנו מצליחים להתבונן דרך נקודת מבט אישית ולא דווקא יחסית? וברמה הפרקטית, כיצד יראו שיעורים שמאפשרים מרחב ביטוי של התלמידים ולא מצרים את עולמם כעולם נמלה? מה ניתן לעשות עוד על מנת שנחדיר בנוער את הוודאות שהוא טוב ועליו לחיות בשביעות רצון מעצמו?

מצורפת דוגמה לשיעור מבית "לב לדעת" שמציג דרך להגביר את האור ושביעות הרצון בתלמידים:

[לצפייה בדוגמה](#)

אחד עשר ממדי השלומות עוסקים במגוון תחומים חשובים של החיים. המכנה המשותף שלהם הינו רווחה. רווחתו של האדם בבריאותו, בפרנסה, בקהילה בביטחונו האישי ועוד. פרמטרים אלו נמדדים באופן יחסי. ניקח כדוגמא את ממד הרווחה הכלכלית: גובה משכורתו של אדם קובע את רמת המחיה שלו. אולם, המשמעות של רווחה כלכלית משתנה מחברה לחברה. וכך, מה שעשוי להיחשב כחיי נוחות בקהילה אחת, ייחשב כחיי דלות באחרת. מול הממדים האחרים ישנו ממד אחד אשר איננו יחסי – ממד שביעות הרצון.

המשנה באבות מגדירה מספר תכונות אישיות: איזהו עשיר? איזהו חכם? איזהו גיבור? התשובות לשאלות אלו יתייחסו תמיד להגדרה עצמית ולא יחסית. הגיבור אינו גובר על האחר אלא מכניע את יצרו, העשיר אינו משופע בנכסים מחבריו אלא שמח בחלקו וכן על זו הדרך.

ממד שביעות הרצון הינו 'יהודי' במהותו, כלומר נובע מתוך עמדה פנימית בלתי תלויה של האדם מול עצמו ונסיבות חייו. באחד הפסוקים הכי חשובים בתפילה נאמר 'פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון' (תהילים

”חזרה לדף הראשי”

ניר גולן | קהילות

קהילות – "לא טוב היות האדם לבדו"

הממד ה-11 של שלומות (Well-Being) הוא הקהילה – כמות ואיכות יחסי הגומלין של הפרט עם האנשים הסובבים אותו. שייכות לקהילה היא גורם חשוב המשפיע על רווחת האדם. מחקרים מראים כי הזמן המושקע בקשרים עם חברים קשור באופן ישיר לרמה ממוצעת גבוהה יותר של רגשות חיוביים ורמה ממוצעת נמוכה יותר של רגשות שליליים מאשר זמן המושקע בדרכים אחרות.

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵצֶר כְּנַגְדּוֹ" (בראשית ב', י"ח).

אלוקים ברא את האדם לבדו, אבל מיד אמר: בריאת האדם עדיין לא הושלמה. חסר לו משהו בשלומות שלו. האדם עדיין לא במצב טוב כמו שאר חלקי הבריאה, כי הוא עדיין לבדו.

מצב טוב הוא הגדרה של שלומות. לכן בריאת האדם תושלם רק כאשר תעשה לו בת-זוג שתעזור לו ותהיה כנגדו (קרובה אליו). לא טוב לאדם להיות לבד, כמו שנאמר בקהלת ד', ט'-י: **"טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם. כִּי אִם יִפְלוּ, הָאֶחָד יִקָּים אֶת חֵבְרוֹ; וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁפּוּל, וְאֵין שֵׁנִי לְהַקִּימוֹ"**.

בספר "איש האמונה הבודד" שנכתב בשנות ה-50, מציג הרב יוסף דב סולובייצ'יק שתי דמויות אדם שנבראו על פי המתואר בספר בראשית: האדם המודרני הרוצה לשלוט, לכבוש את כוחות הטבע ולנצלם לצרכיו ("איש ההוד וההדר"), והאדם השני הרוחני שמחפש את הרוחניות ואת יחסיו עם האל ("איש האמונה הבודד").

בפרק א' מסופר כי אדם וחווה נבראו יחד: **"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם"** (בראשית א', כ"ד). מכאן, ש"איש ההוד וההדר" אינו נברא בודד ולא היה לבדו אפילו ביום שנוצר: הוא נברא יחד עם חווה, הוא יצור חברתי החי בתוך קהילה מתוך אינטרסים משותפים. "איש ההוד וההדר" שואף לשליטה על העולם ולכן שואל שאלות פונקציונליות, והקהילה שלו היא קהילה של עשייה, "קהילת Doing". לעומתו "איש האמונה הבודד" נברא לבדו: **"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹקִים לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵצֶר כְּנַגְדּוֹ" (בראשית ב', י"ח).** אלוקים ברא אותו

"חזרה לדף הראשי"

לינקים:

1. האחר הרלוונטי:

על פי בובר, הדגש בקהילה הוא היחסים והאופן בו הם מאפשרים התגלות של אותנטיות. הוא האמין כי אדם יכול לפגוש עצמו באמת רק מתוך דיאלוג כן עם אדם אחר, בעוד תהליך חשיבה פנימי אינו מספק. במפגש בקהילה נוצר דיאלוג אמיתי עם מספר אנשים בו-זמנית, המעצים את ההתגלות של האותנטיות, והאדם יכול לפגוש את עצמו באמת.

[להעמקה על האחר הרלוונטי](#)

2. הרב סולובייצ'יק - שליחותו של אדם:

ה"מיוחד" לכל אדם, על פי תפיסתו הפילוסופית של הרב סולובייצ'יק, נקבע לפי צירוף הנסיבות, התנאים והחברה שבה הוא חי. תפיסה זו, שבבסיסה היא מהות צרופה של אופטימיות, היא הבסיס לקהילה לומדת. [להעמקה על שליחות](#)

3. שיתופיות:

הלומד מפזר תוך שיתופיות את תוצריו. הוא משתף את הסובבים אותו בקהילה בתהליך הלמידה שעבר ובתוצריו. הוא הופך להיות משמעותי בעיני האחרים הלומדים ממנו בכך שהוא משפיע על התנהגותם.

[להעמקה על שיתופיות](#)

4. "קהילת עשייה" מול "קהילת הוויה":

ההבדל בין "קהילת העשייה" של "איש ההוד וההדר" ו"קהילת הוויה" של "איש האמונה הבודד" הוא שהראשונה היא קהילה של Doing - עניינים והצלחות אישיות; והשנייה של Being - התחייבות הנולדת מתוך כישלון וייסורים ומורכבת משלושה שותפים: אני, אתה והוא; ה"הוא", הוא סיבת כל הסיבות של כל המציאות ובו כל אחד מוצא את גאולתו.

[להעמקה נוספת](#)

לבדו ולכן הוא מעלה שאלות על משמעות הבריאה. הקהילה שאליה משתייך איש האמונה עוסקת בהתבוננות פנימית, בהוויה, בשהייה ב"כאן ועכשיו", בשיח סביב משמעות, זהות, ולכן דורש ויתור והקרבה. עיקר השיח מתייחס לדרך שבה חברי הקהילה מחפשים ומבטאים משמעות וייעוד, ולדרך שבה הם חווים את החיבור שלהם לרגע, לעצמם, לבני אדם אחרים, לעולם, למשמעות שמעבר, ואף למקודש. נוצר סוג חדש של קהילה: "קהילת האמונה", "קהילת ה-Being".

סוג הקהילה לפי הרב סולובייצ'יק נקבע לפי סוג האדם והתנועה שלו בין הסוגים בהתאם למצבו ולצורך שלו.

"לא טוב היות האדם לבדו

אָבֵל הוּא לְבַדּוֹ בֵּין כָּה נֹכַח.

וְהוּא לְבַדּוֹ יוֹדֵעַ

שְׁגָם אִם יִתְמַהֵמָה

בּוֹא יְבוֹא, הוּא יְבוֹא."

את המילים ל"לא טוב היות האדם לבדו" כתב המשורר נתן זך, חתן פרס ישראל, שנפטר לפני כחודשיים והוא בן 89.

סיכום |

איש החינוך הדואג לשלומות תלמידיו צריך לנטר (monitoring) באופן תמידי את המגמות המשפיעות על ממדי השלומות שלהם, ולהתייחס במיוחד לממד השייכות לקהילה. קהילה לומדת מסייעת ללומדים לרכוש את הידע, המיומנויות, הגישות והערכים הרלוונטיים. על איש החינוך לסייע ללומדים למצוא את הקהילה הרצויה עבורם בעידן של מציאות משתנה דרך יצירת מגוון של קהילות לומדות הנותנות מענה לממד ה-11 של שלומות.

מה בין שלומות

ו ה ח ב ר ה

להגנת הטבע?

שרי ויס | מדריכה

ארצית חמ"ד

240 מילים של שיחה עם מר חיליק אברג'יל סמנכ"ל החברה להגנת הטבע, מנהל אגף חינוך וקהילה.

מתוך 11 ממדי החיים המשפיעים על השלומות של הפרט והחברה בהתבסס על OECD.

אחד מהמדדים הוא איכות הסביבה. גישה לסביבה נקייה ומאוזנת ולמרחבים ירוקים היא מקור של שביעות רצון המשפר את הרווחה הנפשית והגופנית.

אז מה עושה החברה להגנת הטבע?

דואגת להעלאת המודעות בקרב הציבור לתהליכים האקולוגיים הגלובליים, ומטפחת את היחיד שיפעל למען שינוי הסביבה שלו. המטרה היא לדאוג לרווחת האדם בהווה ולרווחת העתיד – הדורות הבאים.

הקדוש ברוך הוא מזמין את האדם להתבונן על המציאות הסובבת אותו, לראות בה את ההזדמנויות להצמחה וטיפוח הזהות האישית מתוך אמונה בבורא, וכך לפתח אצלו את הרווחה האישית שלו.

אומר מר חיליק:

בתפיסה שלי אני מאמין ומתחבר למושג **השלומות** ורווחת האדם. זה בא לידי ביטוי גם בתפקידי הניהולי באמצעות דאגה לרווחת הצוות שלי, כדי שיקומו כל יום בשמחה לקראת העבודה, וגם כמוביל בתחום התוכן מול הקהל, הרוצה לדאוג לרווחה שלו ולאיכות החיים שלו באמצעות הטבע.

חזון החברה להגנת הטבע הוא שאיפה ליצור קהל משמעותי של אוהבי הארץ, קהל בעל יכולת פליאה, זיקה רגשית ולימוד בין תחומי של ידיעת הארץ. אנו רוצים לפתח קהל בעל עמדות וערכים של שייכות ואכפתיות, מחויבות ואחריות לשמירת הטבע, הנוף, העם והאדם בישראל, מתוך תפישה שזה ערך חשוב ליצירת **שלומות (Well Being)** לכל אדם.

נאמר ברמב"ם בהלכות יסודי התורה (פרק ב' הלכה א'): "והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ – מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול."

"חזרה לדף הראשי"

”סור סור חורח“

1.

לא מניח לי המלבלב הזה
להבחין בין אני
לבין השיר
אביב הוא מלכתב.
אחכה.

יתחלפו עונות ויתממש הכאוס
(בקיצ מקבל הערטילאי תחבירו)
ובסתו התועה
כל הפואבים האלה
יעטפו יפה ויקשרו חגיגית בסרט
ורשושם ינגן לי מארש נצחון.

2.

סוף סוף רוח
צבעים נסחפים לשנוי
צהב הופך אדמדם
ותכלת סגורים מתאפרת
בבסים על החבל קמים לתחיה
ואפשר כבר לצאת לעת ערב
ויותר מהכל – הריח.
כל הקיץ שמרתי קרוב לנחירי
פסת אדמה מתפללת
שעם הרטבות ראשונה משמים
תעלה אלי את האד הבשום הזה
ואנשם

חגית קופפר צ'רקה

”חזרה לדף הראשי“

שְׁלוֹמִי קָשׁוּר בְּחוּט אֶל שְׁלוֹמְךָ.

וְהַמְגִים הָאֵהוּבִים
וְתַקּוּפוֹת הַשָּׁנָה הַנִּפְלְאוֹת
עִם אוֹצַר הַרִיחוֹת, הַפְּרָחִים,
הַפָּרִי, הָעֵלִים וְהַרוּחוֹת,
וְעִם הָעֶרְפֶּל וְהַמָּטָר,
הַשֶּׁלֶג הַפְּתָאֲמִי
וְהַטֵּל
תְּלוּיִים עַל חוּט הַבְּמִיקָה.
אֲנִי וְאַתָּה וְהַשֶּׁבֶת.
אֲנִי וְאַתָּה וְחַיִּינוּ
בְּגִלְגּוֹל הַקּוּדֵם.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַשֶּׁקֶר.
וְהַפְּחַד. וְהַקְרָעִים. אֲנִי וְאַתָּה
וּבּוֹרָא הַשָּׁמַיִם שֶׁאֵין לָהֶם
חוּף.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַחִידָה.
אֲנִי וְאַתָּה
וְהַמּוֹת.
שְׁלוֹמִי קָשׁוּר בְּחוּט אֶל שְׁלוֹמְךָ.
קָשׁוּר בְּחוּט אֶל שְׁלוֹמְךָ.

זלדה שניאורסון-מישקובסקי
לחן - נורית הירש
[ביצוע יהורם גאון](#)

שיר שהולחן לזכרו של בניה
שראל ז"ל שנפל במבצע צוק
איתן בקיץ 2014.

”חזרה לדף הראשי”

מכינת חיבת ציון | הרב זאב שרון

מכינת 'חיבת ציון' יפו - משימת הדור הזה

על עצמה את המשימה ואת האחריות לחזק את הקשר עם נוער התפוצות, ולהכיר לעומק את הסיפור היהודי של אחינו שמחוץ לישראל.

אחרי שנה של לימודים תורניים ברמה גבוהה בארץ והכנה לשליחות, יצאו בוגרי המכינה, בשנה ב', עם ראשי התכנית, כבית מדרש ארץ ישראלי וישתלבו בעשייה קהילתית בקהילות בתפוצות. בבתי הספר, בתנועות הנוער, עם סטודנטים, עם משפחות, עם ילדי ישראלים. המטרה היא לחזק ולהעמיק את הקשר החי אל ארץ ישראל, מדינת ישראל ותורת ישראל.

וכפי שהתבטא ראש ישיבה תיכונית: "זה הסטארטאפ הכי חשוב כיום בעולם היהודי".

כשעולם המכינות הקדם צבאיות יצטרף למשימה נוכל ליצור שינוי מהותי בתודעת הנושא בחברה הישראלית בכלל ובדור הצעיר בפרט, ולשם אנו חותרים.

"את אחיי אנוכי מבקש" - בעוצמות של רוח, בעשייה למען כלל ישראל.

לפני כמה שנים כשהבן הצעיר שלי היה בן 16 הוא פנה אליי ואמר: "אבא, לכם הייתה משימה! אתם בניתם את יש"ע. הקמתם ישובים, ישיבות, מכינות, אולפנות, מדרשות.

לנו אין משימה. תגדיר לנו משימה, תן לנו חזון. לי ולחברים שלי יש לנו כוחות אדירים. תן לנו כיוון ואנחנו כובשים את העולם".

אז מה המשימה של הדור הזה?

על פי נתוני הסוכנות היהודית ומשרד התפוצות, תוך 30 שנה 80% מהעם היהודי יאבדו את הזהות היהודית שלו בתפוצות.

במשך מאה וחמישים השנים האחרונות יהדות התפוצות עזרה והושיטה יד בכל דרך אפשרית לעם היושב בציון.

כיום הקהילה החזקה ביותר, העשירה ביותר, בעלות ההון האנושי הגדול ביותר, היא מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו.

לשם כך הקמנו השנה מכינה קדם-צבאית שלקחה

"חזרה לדף הראשי"

חברי מערכת העלון |
אילה צדוק (עורכת), עינת ולר,
אלי אטיה, ניר גולן
עריכה לשונית | מוריה שטרן
עיצוב גרפי | אילה צדוק

נתראה אי"ה בגיליון הבא
שמתוכנן לצאת בסביבות טו
בשבת ויעסוק בנושא

ר ש ת י ו ת

נפקא מינא

”חזרה לדף הראשי”